

El llenguatge

26.06.80

Faltes de concordança

El subjecte i el verb han de concordar en nombre i persona. Vet aquí una norma gramatical ben elemental que tots els parlants observem espontàniament i rigorosament, en el nostre llenguatge de cada dia, i que, d'altra banda, no sembla gens problemàtica ni capaç d'originar cap dubte. Tanmateix, són ben freqüents les faltes de concordança de nombre entre el subjecte i el verb que observem en textos impresos, especialment periodístics, perquè el subjecte del verb no sempre és un element nominal o pronominal simple, com és ara el noi, La Neus, la idea, els llops, tu, ella, vosaltres, això, etc, sinó que pot ésser representat per grups més complexos, en què intervenen elements del singular i del plural, que a cops cal analitzar detingudament per tal de discernir qui és el que realment exerceix aquesta funció gramatical: la de subjecte amb el qual el verb ha de concordar.

Vet aquí dos exemples d'un cas molt habitual de falta de concordança, que extraiem de dos articles recentment publicats a les nostres revistes: ...la corona espanyola no fou, tal com «creia» Vicens Vives i els seus seguidors ...; Ens hi «rebla» el guarda i tres homes malcarats. El fet que el subjecte d'aquestes oracions sigui complex i posposat al verb, amb un primer element, i per tant més acostat a la forma verbal, revestint la forma del singular, ha induït a fer-la-hi concordar erròniament, oblidant la pluralitat ben evident del subjecte. Notem que això no s'hauria pogut produir amb el verb col·locat després del subjecte: Vicens Vives i els seus seguidors creien... El guarda i tres homes malcarats ens-hi rebien...

Més subtils són casos com els de les oracions següents: Algú de vosaltres en deu haver sentit parlar i Ell és un dels qui ho van veure, resolta molt sovint, incorrectament, el primer amb el verb en plural «...en deuen haver sentit parlar», perquè hom el fa concordar indegudament amb vosaltres, i el segon amb el verb en singular «...ho va veure», perquè el fan concordar amb ell. Però en el primer cas el subjecte és algú, i per això el verb ha d'anar en singular, i en el segon és els qui (ell és subjecte de la forma verbal és) i per tant el verb ha de revestir la forma del plural.

Albert Jané